

**PROGRAM STACJONARNYCH
STUDIÓW DRUGIEGO STOPNIA
(MAGISTERSKICH)**

FILOLOGIA POLSKA

Polonistyczne studia drugiego stopnia (magisterskie) prowadzone są – zgodnie ze standardem kształcenia – w ramach dwóch opcji: literaturoznawczej i językoznawczej (w zależności od profilu seminarium magisterskiego wybranego przez studenta).

Kwalifikacje absolwenta

Absolwent studiów posiada wszechstronne wykształcenie humanistyczne i gruntowną wiedzę w zakresie filologii polskiej. Pozwalają one rozumieć, a także badać dawne oraz współczesne zjawiska, procesy nie tylko literackie czy językowe, ale też kulturowe. Absolwent studiów drugiego stopnia dysponuje wiadomościami i umiejętnościami umożliwiającymi samodzielne rozwiązywanie problemów zawodowych. Jest przygotowany – w zależności od wybranej specjalności – do pracy w placówkach oświatowych, kulturalnych, samorządu lokalnego, w wydawnictwach, czasopiśmie, mediach elektronicznych oraz szkolnictwie (po ukończeniu specjalności nauczycielskiej zgodnie z odpowiednim rozporządzeniem ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego w sprawie standardów kształcenia nauczycieli). Ponadto postawa absolwenta powinna charakteryzować się dążeniem do ustawicznego kształcenia i rozwoju zawodowego, omawiany etap studiowania przygotowuje bowiem do podejmowania wyzwań badawczych i kontynuowania edukacji na studiach trzeciego stopnia (doktoranckich). Zasób zdobytej wiedzy oraz umiejętności jej zastosowania są przydatne absolwentowi w pełnieniu funkcji animatora badań literaturoznawczych i językoznawczych oraz popularyzatora tradycji i dziedzictwa kulturowego.

**FILOLOGIA POLSKA
STUDIA STACJONARNE II STOPNIA
PROFIL OGÓLNOAKADEMICKI**

Opcja literaturoznawcza

I rok, (1) semestr

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	zal.	egz.
1.	Teoria kultury	30	2		x	x	
2.	Literatura staropolska i oświeceniowa	30	4		x		x
3.	Historia doktryn literackich (do końca XIX w.)	30	3	x			x
4.	Współczesne życie literackie	30	2		x	x	
5.	Językoznawstwo współczesne	30	3(4)		x	x	(x)
6.	Seminarium magisterskie	30	5		x	x	
7.	Język obcy	30	2		x	x	
8.	Przedmioty z zakresu specjalności lub fakultatywne	60	7			x	x
	Razem	270	28 (29)				3(4)

I rok, (2) semestr

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	zal.	egz.
1.	Literatura romantyzmu	30	3(4)		x		x*
2.	Literatura pozytywizmu i Młodej Polski	30	3(4)		x		x*
3.	Metodologia badań literackich (od przełomu antypozytywistycznego)	30	4	x			x
4.	Wiedza o historycznym rozwoju polszczyzny na tle innych języków słowiańskich	30	3(4)		x	x	(x)
5.	Metodologia badań językoznawczych	30	2	x		x	
6.	Seminarium magisterskie	30	5		x	x	
7.	Język obcy/Konwersatorium obcojęzyczne	30	2		x		x
8.	Przedmioty z zakresu specjalności (praktyki zawodowe) lub fakultatywne	90	8			x	x
	Razem	300	32 (31)				4*(5)

II rok, 1 (3) semestr

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	Zal.	egz.
1.	Historia literatury polskiej po 1918 r.	30	5		x		x
2.	Teoria literatury	30	3		x	x	
3.	Seminarium magisterskie (praca dyplomowa)	30	13		x	x	
4.	Przedmioty z zakresu specjalności (praktyki zawodowe) lub fakultatywne	90	7			x	x
	Razem	210	28				2

II rok, 2 (4) semestr

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	zal.	egz.
1.	Historia literatury polskiej po 1918 r.	30	6		x		x
2.	Teoria literatury	30	4		x		x
3.	Seminarium magisterskie (praca dyplomowa)	30	14		x		x
4.	Przedmioty z zakresu specjalności lub fakultatywne	60	8			x	x
	Razem	120	32				4

* Na pierwszym roku obowiązują: egzamin z literatury staropolskiej wraz z Oświeceniem oraz egzamin z wybranej epoki literackiej XIX stulecia (romantyzm lub pozytywizm wraz z Młodą Polską).
Całkowita liczba punktów ECTS: 120.

Opcja językoznawcza**I rok 1 semestr**

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	zal.	egz.
1.	Teoria kultury	30	4	x		x	
2.	Wiedza o współczesnym języku polskim *	30 + 30	6	x	x	x	
3.	Wiedza o historycznym rozwoju polszczyzny na tle innych języków słowiańskich **	30	2		x	x	
4.	Współczesne problemy historii literatury	30	3		x	x	
5.	Seminarium magisterskie	30	4		x	x	
6.	Język obcy	30	2		x	x	
7.	Przedmioty z zakresu specjalności lub fakultatywne	60	7			x	
	Razem	270	28			x	

I rok 2 semestr

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	zal.	egz.
1.	Metodologia badań językoznawczych	30	4	x			x
2.	Wiedza o współczesnym języku polskim *	30	3		x	x	
3.	Wiedza o historycznym rozwoju polszczyzny na tle innych języków słowiańskich **	30	3		x	x	
4.	Metodologia badań literackich	30	2	x		x	
5.	Współczesne problemy teorii literatury	30	4		x		x
6.	Seminarium magisterskie	30	6		x	x	
6.	Język obcy/Konwersatorium obcojęzyczne	30	2		x		x
7.	Przedmioty z zakresu specjalności (praktyka zawodowa) lub fakultatywne	90	8			x	x
	Razem	270	32				4

II rok 1 semestr

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	zal.	egz.
1.	Współczesna dialektologia i etnolingwistyka	30	4		x		x
2.	Wiedza o współczesnym języku polskim *	30	4		x		x
3.	Historia języka w świetle biologii i psychologii**	30	4	x			x
4.	Seminarium magisterskie (praca dyplomowa)	30	13		x		
5.	Przedmioty z zakresu specjalności (praktyka zawodowa) lub fakultatywne	90	7			x	
	Razem	210	32				3

II rok 2 semestr

Lp.	Przedmioty podstawowe/kierunkowe oraz specjalnościowe/fakultatywne	godz	ECTS	wykl.	konw.	zal.	egz.
1.	Seminarium magisterskie (praca dyplomowa)	30	14		x		x
2.	Teorie językoznawcze	30	6	x			x
3.	Przedmioty z zakresu specjalności lub fakultatywne	60	8			x	
	Razem	120	28				2

* W obrębie ćwiczeń i wykładów z wiedzy o współczesnym języku polskim obowiązuje egzamin z jednego „modułu” zdawany na pierwszym lub na drugim roku studiów drugiego stopnia; z pozostałych – zaliczenie.

** W obrębie ćwiczeń i wykładów z wiedzy o historycznym rozwoju języka polskiego obowiązuje egzamin z jednego „modułu” zdawany na pierwszym lub na drugim roku studiów drugiego stopnia; z pozostałych – zaliczenie.

Całkowita liczba punktów ECTS: 120.

Co to są punkty ECTS?

Punkty ECTS są przyporządkowane poszczególnym przedmiotom. W ciągu roku akademickiego każdy student powinien zdobyć 60 punktów. Studenci odbywający dany okres studiów poza uczelnią macierzystą mogą rozliczać się w trybie semestralnym: jednemu semestrowi odpowiada wówczas 30 punktów. Całe studia magisterskie to równowartość 120 punktów ECTS.

Punkty ECTS przyznawane są studentom dopiero po zaliczeniu przedmiotów. Oznacza to, że nie można ich otrzymać za samo uczestniczenie w zajęciach.

Stosowanie punktów ECTS nie uchyla zasad zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów.

Studia polonistyczne drugiego stopnia składają się z dwóch zasadniczych bloków:

- obowiązkowego minimum programowego
- bloku specjalności lub bloku przedmiotów fakultatywnych

Dla tych, którzy wybrali blok zajęć fakultatywnych

Wykłady i konwersatoria fakultatywne mają pomóc studentom w rozwijaniu i podtrzymywaniu własnych intelektualnych zainteresowań. Powinny budować edukację polonistyczną każdego studenta w sposób przez niego wybrany, choć nie pozbawiony zasad i rygorów. Oferta zajęć fakultatywnych jest bardzo bogata, konstruowana na nowo w każdym roku akademickim i przedstawiana studentom na początku roku akademickiego.

Ogólne zasady punktowania wykładów kursowych i przedmiotów fakultatywnych:

15 godz. wykładu kursowego: 1 punkt ECTS

15 godz. wykładu lub konwersatorium fakultatywnego – 1 punkt ECTS

Specjalności

Studiujący na drugim stopniu ma obowiązek zrealizowania najmniej jednej specjalności (40 pkt. ECTS; wyjątek stanowi specjalność nauczycielska I*) lub odpowiadający jej liczbie punktów ECTS blok przedmiotów fakultatywnych. Student ma prawo wybrać jedną z zaproponowanych specjalności nieodpłatnie, za studiowanie każdej kolejnej natomiast – zgodnie z zarządzeniem Rektora UAM z 5 lipca 2007 r. – pobierana jest opłata w wysokości 300 lub 400 zł za każdy semestr zajęć.

Instytut Filologii Polskiej UAM oferuje obecnie następujące specjalności:

- nauczycielską (prof. dr hab. Jerzy Kaniewski, pok. 7),
- dziennikarstwo i public relations (dr M. Grzelka, pok. 304) www.zrpid.amu.edu.pl ,
- edytorstwo naukowe (prof. dr hab. Wiesław Wydra, pok. 307)
- przekładową (dr Ewa Rajewska, pok. 211) www.amu.edu.pl/teolit ,
- komparatystyczną (prof. dr hab. Bogusław Bakuła, pok. 210 i 212) www.staff.amu.edu.pl/comparis ,
- krytyka i praktyka literacka (prof. dr hab. Przemysław Czapliński, pok. 345),
- kultura mediów cyfrowych (prof. dr hab. Ryszard K. Przybylski, pok. 214) nowoczesnosc.amu.edu.pl ,
- estetyczną (prof. dr hab. Anna Krajewska, pok. 216) www.estetyka.amu.edu.pl ,
- logopedyczną (dr hab. Małgorzata Rutkiewicz-Hanczewska, pok. 311) www.logopedia.amu.edu.pl

PROGRAMY SPECJALNOŚCI

SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA I (PEŁNA – DLA OSÓB NIEPOSIADAJĄCYCH ŻADNYCH UPRAWNIENI DO WYKONYWANIA ZAWODU NAUCZYCIELA)

Pełna specjalność (bez kontynuacji – 425 godzin [40 ECTS])

PODZIAŁ NA LATA I SEMESTRY

Rok stud.	Sem.	Przedmiot studiów	Rodzaj zajęć	Liczba godzin	Sposób zaliczania	ECTS
I	1	Psychologia rozwojowa II etapu	Ćwicz.	30	zaliczenie	2p.
I	1	Psychologia rozwojowa III-IV etap	Ćwicz.	30	zaliczenie	2p.
I	1	Pedagogika II etapu edukacyjnego	Ćwicz.	30	zaliczenie	2p.
I	1	Pedagogika III-IV etap edukacyjny	Ćwicz.	30	zaliczenie	2p.
I	1	Technologie informacyjne	Ćwicz.	15	zaliczenie	1p.
I	1	Emisja głosu	Ćwicz.	15	zaliczenie	1p.
I	1	Metodyka	Ćwicz.	30	zaliczenie	2p.
I	2	Prawne aspekty zawodu nauczyciela	Wykł.	5	zaliczenie	-
I	2	Pierwsza pomoc	Ćwicz.	3	zaliczenie	-
I	2	BHP w zawodzie nauczyciela	Wykł.	2	zaliczenie	-

I	2	Psychologia ogólna	Wykład	30	egzamin	2p.
I	2	Pedagogika ogólna	Wykł.	30	egzamin	2p.
I	2	Pedagogika ogólna	Ćwicz.	10	zaliczenie	-
I	2	Metodyka	Ćwicz.	60	zaliczenie	4p.
Razem na roku I			=====	320	=====	20
Wrzes./paźdz. Praktyka ciągła – SP, gimnazjum (4 tyg. + 4 tyg. = 160 godz.);			Rozliczenie praktyk, zaliczenie i punkty ETCS – w 4 semestrze (łącznie z liceum)			
II	3	Podstawy dydaktyki polonistycznej	Ćwicz.	30	zaliczenie	2p.
II	3	Metodyka nauczania	Ćwicz.	30	zaliczenie	2p.
II	4	Planowanie, diagnoza i ewaluacja	Ćwicz.	15	zaliczenie	1p.
II	4	Metodyka nauczania	Ćwicz	30	egzamin	3p.
styczeń/luty	Praktyka ponadgimnazjalna 3 tyg. 3 x 20 = 60 godzin.		Rozliczenie – łącznie z pozostałymi (4 semestr)			
Ogółem praktyki: pedagogiczno-metodyczne ciągłe (220 godz.: 80 SP + 80 G + 60 LO), praktyki śródroczne (50 godz.) = 270 godzin				270 h.	ocena	12p.
Razem na roku II			=====	105 /8p/	270 /12p./	20p.
Łącznie w cyklu			425 + 270 prakt.		28p. + 12 p	40 p.

SPECJALNOŚĆ NAUCZYCIELSKA II

(UZUPENIAJĄCA – DLA OSÓB POSIADAJĄCYCH UPRAWNIENIA DO WYKONYWANIA ZAWODU W SZKOLE PODSTAWOWEJ, GIMNAZJUM I W ZASADNICZEJ SZKOLE ZAWODOWEJ

[21 ETCS]

Jeśli student wybierze tylko specjalność uzupełniającą, musi dopełnić zajęciami fakultatywnymi, tak żeby uzyskać dodatkowo 9 punktów.

Nazwa przedmiotu	I rok		II rok		Łącznie godz./ETCS
	W	K	W	K	
Psychologia rozwojowa (III-IV etap ed.)		30			30 /2/
Pedagogika III – IV etap edukacyjny		30			30 /2/
Semiotyka tekstów kultury		30			30/2/
Metodyka nauczania		60		30 E*	90 /7/
Praktyka metodyczna**		150 godz.			/8/
Łącznie wykł. i konwers.	150		30		180 /13/
Praktyki**	150				150 /8/
Łącznie liczba godzin/ETCS	180 + 150 praktyki				180 +150 /21/

E* - egzamin teoretyczny i praktyczny, część praktyczna – obserwacja klasy, przygotowanie i przeprowadzenie lekcji egzaminacyjnej w szkole

** Praktyka ciągła po I roku (wrzesień – październik) – 6 tygodnie = 120 godz. praktyki pedagogiczno-metodycznej (3 tyg. gimn., 3 tyg. LO); praktyka śródroczna 30 godz. (3x10)

Specjalność nauczycielska uzupełniająca [OD 2014/2015]

(kontynuacja po specjalności z licencjatu – **180** godzin + **150** praktyk [21 ETCS])

PODZIAŁ NA LATA I SEMESTRY

Rok stud.	Sem.	Przedmiot studiów	Rodzaj zajęć	Liczba godzin	Sposób zaliczania	p. ECTS
I	1	Psychologia rozwojowa III-IV etap	Ćwicz.	30	zaliczenie	2
I	1	Pedagogika III-IV etapu eduk.	Ćwicz.	30	zaliczenie	2
I	1	Metodyka	Ćwicz.	30	zaliczenie	2
I	2	Metodyka	Ćwicz.	30	zaliczenie	2
I	2	Semiotyka tekstów kultury	Ćwicz.	30	zaliczenie	2
Razem na roku I			=====	150	=====	10
Wrzes./paźdz. Praktyka ciągła – gimnazjum, LO (3tyg. + 3 tyg. = 6 x 20 = 120 godz)			Praktyki rozliczane w III semestrze, ciągle i śródroczne łącznie			
II	3	Metodyka nauczania	Ćwicz.	30	egzamin	3
II	1-3	Praktyki (ciągła i śródroczna)	60 + 60 + 30		zaliczenie	8
Razem na roku II			=====	30 + 150	=====	11
Łącznie w cyklu			180 + 150 praktyka			21 p.

Warunkiem przyjęcia na specjalność nauczycielską jest ukończenie studiów polonistycznych I stopnia.

SPECJALNOŚĆ – DZIENNIKARSTWO I PUBLIC RELATIONS

Sylwetka absolwenta

Sylwetka absolwenta studiów drugiego stopnia na kierunku filologia polska ze specjalnością dziennikarstwo i PR wpisuje się w Europejskie i Krajowe Ramy Kwalifikacji. **Posiada on wiedzę** polonistyczną o literaturze, języku i komunikacji społecznej poszerzoną o medioznawstwo oraz podstawy nauki o zjawiskach z zakresu public relations. Ma zatem niezbędną wiedzę z zakresu genealogii dziennikarskiej, monitoringu mediów i analizy ich zawartości oraz rynku medialnego, zwłaszcza nakierowanego na odpowiedniego odbiorcę (target).

Absolwent **posiada umiejętności** w zakresie poszukiwania informacji, ich pozyskiwania i weryfikowania. Jest wyposażony w szeroko rozumianą sztukę komunikowania społecznego (nawiązywania kontaktów, autoprezentacji, wystąpień publicznych, uczestniczenia w negocjacjach itp.). Potrafi stosować i wykorzystywać strategie PR niezbędne do wykonywania zawodów związanych z kształtowaniem tożsamości przedsiębiorstw, instytucji, organizacji społecznych, partii politycznych oraz z ich prezentacją na zewnątrz, zwłaszcza w mediach. Posiada przygotowanie do respektowania podstawowych aktów prawnych odnoszących się do komunikowania publicznego obowiązujących w Polsce (m.in. prawo prasowe, autorskie, ustawa o radiofonii i telewizji) oraz przestrzegania zasad etyki mediów, szanowanie zasad wolności słowa i odpowiedzialności za słowo.

Absolwent **dysponuje sprawnościami** w zakresie posługiwania się różnymi rejestrami językowymi, zwłaszcza obecnymi w mediach, tworzenia na potrzeby tych mediów różnorodnych (werbalnych i niewerbalnych) tekstów kultury, korzystania z materiałów ikonograficznych, audiowizualnych, infograficznych, programów komputerowych. Sprawności te nabywa absolwent zwłaszcza w trakcie odbywanych praktyk w redakcjach mediów, działach PR przedsiębiorstw i instytucji, agencjach marketingu, promocji, reklamy.

Absolwent jest **przygotowany do wykonywania zawodów** dziennikarskich (jako dziennikarz depeszowy, newsowy, sprawozdawca, korespondent, researcher), publicystycznych (komentator zjawisk, zwłaszcza w obszarze kultury, autor wywiadów), związanych ze sferą PR (copywriter, prezydent, moderator dyskusji lub debaty, doradca ds. negocjacji, konferansjer, rzecznik prasowy) oraz związanych z produkcją i organizacją zjawisk z zakresu komunikacji społecznej (organizator konferencji prasowych, briefingów, prezentacji, menedżer w agencjach PR, marketingu, reklamy).

Punkty ECTS – 30

Nazwa przedmiotu	Rok	Semestr	Typ zajęć	Forma zaliczenia	Liczba godzin	ECTS
Jak dobrze pisać	I	I	warsztat	zaliczenie	30	3
Wprowadzenie do nauki o mediach i PR	I	I	ćwiczenia	egzamin	30	3
Techniki gromadzenia informacji	I	I	warsztat	zaliczenie	30	2
				egz. 1	90	8
Projekty kreatywne	I	II	warsztat	zaliczenie	30	2
Autoprezentacja i wystąpienia publiczne	I	II	ćwiczenia	egzamin	30	3
Modele zawodowe w dziennikarstwie i PR	I	II	ćwiczenia	zaliczenie	30	2
Pracownia dziennikarka	I	II	warsztat	zaliczenie	10	1
				egz. 1	100	8
Strategie PR	II	III	ćwiczenia	egzamin	30	3
Nowe media	II	III	ćwiczenia	zaliczenie	30	2
Dziennikarstwo specjalistyczne	II	III	ćwiczenia	zaliczenie	30	2
				egz.1	90	7
Analiza dyskursu medialnego	II	IV	ćwiczenia	zaliczenie	20	1
Negocjacje	II	IV	warsztat	zaliczenie	10	1
Gatunki PR	II	IV	ćwiczenia	zaliczenie	20	1
					50	3
Praktyki i staże	I-II	I-IV	120 godz.	zaliczenie		4
				Razem:	330	30

Praktyki i staże (ECTS – 4) – 120 godzin odbywane przez cały okres studiów z następującym podziałem:

1. 30 godz. + 30 godz. – w dwu wybranych redakcjach medialnych (radio, telewizja, prasa, portal internetowy)
2. 60 godz. – w dziale PR, marketingu, promocji lub reklamy w wybranej instytucji (np. biura poselskiego, urzędu miejskiego, gminnego, policji, domu kultury itp.) - 60 godz. łącznie w jednym miejscu lub 30+30 w dwóch instytucjach
3. Odbycie praktyki i stażu powinno być zarejestrowane, opisane i poświadczane w „Dzienniku praktyk”.

OPISY PRZEDMIOTÓW

I rok

Semestr zimowy

Jak dobrze pisać?

Zajęcia o charakterze warsztatowym poświęcone kształtowaniu umiejętności sprawnego, samodzielnego pisania. Studentom zostaną postawione rozmaite zadania formalne, a konieczne zagadnienia teoretyczne spletać się będą ściśle z praktycznymi zadaniami pisarskimi. Mieścić się one będą w kręgu zróżnicowanych odmian współczesnej polszczyzny (odmiana mówiona i pisana, style funkcjonalne, socjolekty, profesjolekty, biolekty, odmiany zróżnicowane geograficznie itp.). Ważnym elementem zajęć będą też operacje prowadzone na tekstach, w tym również na tekstach własnych (streszczenie, deskrypcja, narracje, parafraza, przytoczenie itp.).

Wprowadzenie do nauki o mediach i PR

Zajęcia porządkujące informacje z zakresu teorii mediów, komunikacji medialnej i public relations. Głównym ich celem jest zapoznanie studentów z podstawowymi mechanizmami funkcjonującymi na rynku mediów oraz z czynnikami warunkującymi występowanie zjawisk z zakresu komunikowania masowego (charakterystyka podstawowych instytucji medialnych, typologia nadawców i odbiorców, podstawowe teorie procesu komunikowania, teorie wpływu mediów na społeczeństwo). Istotnym uzupełnieniem kwestii teoretycznych będzie ich egzemplifikowanie i uzupełnianie o doświadczenia płynące z polskiego rynku medialnego.

Techniki gromadzenia informacji

Zajęcia o charakterze warsztatowym, których celem jest zapoznanie słuchaczy z dwoma perspektywami operowania informacją: dziennikarską i PR-owską. Słuchacze opanują umiejętności korzystania z różnego typu informacji pochodzących z różnych źródeł (pośrednich i bezpośrednich), np. wyniki badań rynku i opinii społecznej, archiwa, agencje informacyjne, wywiady. Ważnym elementem zajęć będzie kształcenie umiejętności

selekcjonowania i porządkowania informacji. Zajęcia przygotowują do samodzielności i odpowiedzialności etycznej w pozyskiwaniu informacji niezbędnych do wykonywania praktycznego dziennikarstwa, monitoringu mediów, kształtowania opinii.

Semestr letni

Projekty kreatywne

Zajęcia o charakterze warsztatowym mające na celu wykształcenie u studentów umiejętności twórczego wykorzystania w tekstach użytkowych kategorii estetycznych, analizowanych uprzednio na przykładach tekstów kultury. Analizie poddane zostaną mechanizmy absurdu, groteski, komizmu, tragizmu, ironii, patosu etc. W trakcie zajęć przewiduje się obligatoryjne przygotowanie tekstów lub projektów zróżnicowanych merytorycznie w rozmaitych konwencjach estetycznych.

Autoprezentacja i wystąpienia publiczne

Zajęcia warsztatowe zbudowane z dwóch modułów. Pierwszy – autoprezentacja – nastawiony jest na problematykę związaną ze świadomym kreowaniem wizerunku. Studenci zostaną wyposażeni w wiedzę na temat podstawowych technik i strategii autoprezentacyjnych, manipulowania wrażeniem w zależności od przyjmowanej roli. W drugim module zapoznają się z podstawowymi zasadami przygotowywania i realizacji wystąpień publicznych, z technikami wywierania wpływu, stosowania środków werbalnych i niewerbalnych dla osiągnięcia pożądanego celu.

Modele zawodowe w dziennikarstwie i PR

Zajęcia o charakterze warsztatowym odnoszące się do możliwych realizacji zawodowych. Ich celem jest nastawienie słuchaczy na mnogość funkcji i zadań współczesnych mediów (m.in. dostarczania informacji i rozrywki, interwencji w sprawach społecznych, kształtowanie opinii), co prowadzi do zatrudniania bardzo zróżnicowanych grup pracowników. Dlatego też w trakcie zajęć zostaną przeanalizowane wybrane modele zawodowe, np. sprawozdawca, komentator, ekspert, krytyk, rzecznik, prowokator, doradca, prezydent. Ważnym elementem kształcenia będzie wskazanie narzędzi warsztatowych oraz roli (misji) zawodowej (dziennikarz newsowy, śledczy, interwencyjny, obywatelski, muzyczny, korespondent, fotoedytor, reporter, researcher, copywriter).

II rok

Semestr zimowy

Strategie PR

Zajęcia o charakterze warsztatowym, które mają na celu zaznajomienie słuchaczy z zasadami organizacji działań public relations, działań marketingowych, obejmujących promocję przedsiębiorstw, instytucji kulturalnych oraz różnych organizacji państwowych i samorządowych. W zakresie omawianych treści znajdują się takie zagadnienia, jak media relations, komunikowanie publiczne, zarządzanie zasobami ludzkimi, psychologia biznesu, strategie promocyjne i marketingowe, sponsoring, lobbying, corporate identity oraz zarządzanie sytuacją kryzysową. Słuchacze zostaną wyposażeni w konkretne umiejętności związane z pracą w zawodach związanych z kreowaniem tożsamości instytucji oraz reprezentowaniem jej na zewnątrz.

Nowe media

Zajęcia o charakterze ćwiczeniowym, których celem jest charakterystyka komunikacji cechującej się asynchronicznością, wielokierunkowością, indywidualizacją. Analizie poddane zostaną nowe zjawiska: symulakrum, konwergencja, interaktywność, złożona rola internetu jako czwartego medium oraz jako medium pośredniczącego. Zajęcia związane będą przede wszystkim z szeroko rozumianym dziennikarstwem internetowym, nie tylko w postaci wydań elektronicznych, ale również obecności dyskursu publicznego w blogosferze.

Dziennikarstwo specjalistyczne

Zajęcia o charakterze warsztatowym, których celem jest uruchomienie umiejętności myślenia o celu tekstu, co niejednokrotnie wymaga wiedzy szczegółowej lub specjalistycznej. Zajęcia ukierunkowane będą na potrzebę zapoznania się z problematyką, strukturą genologiczną, profilem odbiorcy i charakterystyką językową wybranych grup mediów wyspecjalizowanych. Rozpoznanie specyfiki danego kręgu tematycznego wymaga zespołowych zadań redakcyjnych (prasowych lub audiowizualnych) oraz dysponowania zestawem sprofilowanych materiałów z danej dziedziny. Dziennikarstwo związane z ekonomią, sportem, polityką, medycyną, podróżami to tylko niektóre spośród wielu specjalności dziennikarskich, które są warte omówienia.

Semestr letni

Analiza dyskursu medialnego

Zajęcia o charakterze analitycznym, w trakcie których studenci dysponujący już podstawowymi narzędziami z zakresu stylistyki, pragmatyki językowej, czy komunikowania masowego będą badać zróżnicowane przekazy

medialne, stanowiące reprezentację kilku rodzajów dziennikarskich (informacji, publicystyki, rozrywki). Przedmiot ukazywać będzie różnorodne zastosowania jakościowych metod badania tekstu pisanego oraz przekazów audiowizualnych, szczególnie przydatny dla osób, które w przyszłości chciałyby zajmować się monitoringiem i analizą zawartości mediów. Charakterystyka wielu aspektów tekstu medialnego pozwoli na bardziej świadome i twórcze przygotowanie w przyszłości własnych przekazów medialnych.

Negocjacje

Zajęcia o charakterze warsztatowym. Celem treningu jest przygotowanie studentów do prowadzenia negocjacji i zarządzania sytuacjami kryzysowymi. Uczestnicy zostaną zapoznani z technikami negocjacyjnymi, umiejętnościami określania oraz wybieranie indywidualnego i skutecznego stylu negocjowania, a także uzyskiwania kontroli nad przebiegiem negocjacji.

SPECJALNOŚĆ PRZEKŁADOWA

Specjalność przekładowa kształci w zakresie wiedzy i umiejętności niezbędnych do tłumaczenia **na język polski** tekstów pisanych: literackich, naukowych (z zakresu humanistyki), prasowych, użytkowych itp. Jako języki źródłowe uwzględnia się angielski i niemiecki, z możliwością poszerzenia tego spektrum w miarę rozwoju specjalności. Studenci zdobywają wiedzę o historii sztuki translatorskiej, poznają podstawowe pojęcia, metody i problemy badań nad przekładem sformułowane na gruncie lingwistyki, literaturoznawstwa, filozofii, studiów kulturowych i innych dziedzin wiedzy. Ponadto są wyposażani w praktyczne umiejętności niezbędne w pracy tłumacza.

Po ukończeniu specjalności przekładowej student posiada wiedzę z zakresu poetyki, historii, teorii i krytyki przekładu. Rozumie znaczenie przekładu we współczesnej i dawnej komunikacji kulturowej. Potrafi dokonywać poprawnego przekładu na język polski tekstów pisanych o różnym charakterze, zwłaszcza literackich i naukowych (z zakresu humanistyki). Umie korzystać ze słowników i innych narzędzi pomocnych w pracy tłumacza.

Program specjalności

I rok 1 (1) semestr

LP.	PRZEDMIOTY	GODZ.	ECTS	WYK.	ĆW.	ZAL.	EGZ.
1.	Poetyka przekładu	30	4		x		x
2.	Warsztat tłumacza I	30	3			x	
	Razem	90	7				1

I rok 2 (2) semestr

LP.	PRZEDMIOTY	GODZ.	ECTS	WYK.	ĆW.	ZAL.	EGZ.
1.	Historia przekładu	30	2		x	x	
2.	Warsztat tłumacza I	30	3		x	x	
3.	Techniki pisarskie I	30	2		x	x	
4.	Sztuka przekładu I	15	1		x	x	
	Razem	105	8				-

II rok 1 (3) semestr

LP.	PRZEDMIOTY	GODZ.	ECTS	WYK.	ĆW.	ZAL.	EGZ.
1.	Teoria przekładu	30	4		x		x
2.	Warsztat tłumacza II	30	3		x	x	
	Razem	60	7				1

II rok 2 (4) semestr

LP.	PRZEDMIOTY	GODZ.	ECTS	WYK.	ĆW.	ZAL.	EGZ.
1.	Warsztat tłumacza II	30	3		x	x	
2.	Techniki pisarskie II	30	2		x	x	
3.	Sztuka przekładu II	15	1		x	x	
4.	Krytyka przekładu	30	2		x	x	
	Razem	105	8				1

Razem: 360 godz., 3 egz., 30 ECTS

Praktyki zawodowe w redakcjach i wydawnictwach w wymiarze 50 godz. w ciągu dwóch lat studiów włączane do przedmiotu „Warsztat tłumacza”.

Opisy przedmiotów

Nazwa przedmiotu	Treści kształcenia	Efekty kształcenia
Poetyka przekładu	Różnica między dziełem oryginalnym a dziełem przekładowym. Słownik terminów translologicznych (np. adaptacja, kalka, pożyczka, egzotyzacja, heteronim, seria przekładowa, dominanta semantyczna). Rodzaje przekładów (np. autoprzekład, przekład: filologiczny, kongenialny, utajony, polemiczny, dokładny, wolny).	Znajomość najważniejszych pojęć i problemów poetyki przekładu, umiejętność zastosowania ich w praktyce dyskursywnej i w analizie dzieła przekładowego. Uwrażliwienie na specyfikę dzieła przekładowego.
Historia przekładu	Historia literatury tłumaczonej na język polski; rola przekładu w kulturze polskiej; dzieje literatury polskiej w przekładach na języki obce. Wybitni polscy tłumacze, ich dorobek i poglądy na istotę sztuki translatorskiej.	Wiedza o dziejach literatury przekładowej w Polsce. Rozumienie roli przekładu w komunikacji kulturowej różnych epok. Umiejętność podejmowania dyskusji o tematyce związanej z funkcjonowaniem przekładów w życiu literackim.
Teoria przekładu	Refleksja teoretyczna nad sztuką tłumaczenia: dawniejsze i współczesne szkoły, metodologie, nastawienia i ujęcia (np. lingwistyczne, kognitywne, semiotyczne, hermeneutyczne, kulturowe, filozoficzne). Zagadnienia wielojęzyczności, wielokulturowości, nieprzekładalności, odbioru przekładu itp. Związki studiów translologicznych z innymi dziedzinami badań.	Znajomość teorii dotyczących procesu i mechanizmów tłumaczenia, rozumienie uniwersalnego charakteru komunikacji przekładowej, umiejętność dostrzegania różnych aspektów i kontekstów działalności przekładowej oraz artykułowania własnych przemyśleń na ten temat.
Krytyka przekładu	Swoistość krytyki przekładu; zmienne kryteria wartościowania przekładów i szkół tłumaczenia; style tłumaczenia a style krytyki przekładu; manifesty tłumaczy dawniej i dziś; retoryka recenzji i komentarzy w krytycznych edycjach przekładów; przypisy, wstępy i posłowia „od tłumacza”.	Wyrobinie wartościującego podejścia do tekstu przełożonego. Znajomość kryteriów wartościowania. Umiejętność krytycznej analizy przekładu jako tekstu związanego (z oryginałem, z innymi przekładami) i samoistnego.
Warsztat tłumacza I i II	Praktyczne zajęcia, składające się na dwuletni kurs (<i>Warsztat tłumacza I i II</i>), poświęcone będą tłumaczeniu tekstów poetyckich i prozatorskich, kanonicznych i spoza kanonu, humorystycznych i poważnych, dla czytelników dorosłych i dla dzieci, literackich i naukowych – w pierwszym okresie działania specjalności będą to przekłady z języka angielskiego na polski, docelowo przedmiot będzie prowadzony w sekcjach: anglo- i niemieckojęzycznej. Efekty translatorskiej pracy studentów będą porównywane z dokonanymi przez uznanych tłumaczy, a utwory do tłumaczenia dobierane będą tak, aby stanowiły dobrą ilustrację wybranych zagadnień z zakresu teorii przekładu.	Celem zajęć jest doskonalenie warsztatu tłumacza literackich. Po ich ukończeniu studenci będą potrafili ocenić, jakie problemy stawia przed nimi tekst, znaleźć dla nich rozwiązanie i uniknąć podstawowych błędów tłumaczeniowych.
Techniki pisarskie I i II	Przedmiot o charakterze konwersatoryjno-warsztatowym, zaprojektowany jako istotne uzupełnienie przedmiotów ściśle translologicznych i translatorskich. Zajęcia z pogranicza poetyki i stylistyki, pogłębiające wiedzę na temat wielostylowości i wielogatunkowości literatury dawnej i współczesnej, z naciskiem na praktyczne ćwiczenia w pisaniu.	Znajomość stylów funkcjonalnych dawnej i współczesnej polszczyzny oraz środków artystycznych i/lub retorycznych stosowanych na różnych poziomach organizacji tekstu (poetyka). Umiejętność zastosowania tej wiedzy w praktyce pisarskiej.
Sztuka przekładu – krótki kurs I i II	Blok zajęć o charakterze wykładowym i warsztatowym, nastawionych na praktykę translatorską i pomyślanych jako uzupełnienie przedmiotu „Warsztat tłumacza”. Zajęcia podzielone na całości dwu-, trzy- lub czterogodzinne prowadzone będą przez zespół wykładowców, w tym gości spoza Wydziału – wybitnych tłumaczy, translologów, wydawców, redaktorów zajmujących się przygotowaniem przekładów literackich do druku.	Celem przedmiotu jest ukazanie studentom wielości translatorskich perspektyw i, podobnie jak w przypadku „Warsztatu tłumacza”, doskonalenie ich umiejętności tłumaczeniowych dzięki pracy pod kierunkiem wybitnych praktyków sztuki przekładu

SPECJALNOŚĆ KOMPARATYSTYCZNA

Specjalność, której celem jest poszerzenie i pogłębienie wiedzy na temat związków języka i literatury polskiej z innymi literaturami i kulturami, przede wszystkim z regionu Europy Środkowo-Wschodniej oraz relacji literaturoznawstwa z innymi dziedzinami humanistyki. Kurs komparatystyczny jest z założenia interdyscyplinarny i cecha ta będzie, w miarę możliwości, rozwijana, zgodnie ze współczesnymi tendencjami, występującymi w programach studiów filologicznych na renomowanych uczelniach zachodnich.

Specjalność komparatystyczna składa się z czterech bloków: 1/językowy; 2/historycznoliteracki; 3/teoretycznoliteracki; 4/ kulturologiczny. Podstawowy zasób przedmiotów może i powinien zostać poszerzony o przedmioty uzupełniające (fakultatywne), których ilość będzie zależać od potrzeb studentów oraz możliwości istniejących w IFP.

Problematyka komparatystyczna (literacka i kulturowa) nie jest niczym nowym w programie studiów polonistycznych. Zwłaszcza w IFP ma ona cenne i silne tradycje. Obecnie zauważa się silne nachylenie w tym kierunku, skutkujące chociażby licznym udziałem studentów na zajęciach poświęconych różnym ujęciom porównawczym. Celem specjalności jest uwypuklić, zintegrować te zainteresowania i nadać im spójny kształt, między innymi poprzez zaproponowane ramy metodologiczne. Nie oznacza to w żadnym stopniu krępowania aktywności studentów. Specjalność nawiązuje do europejskich wątków w wykształceniu filologicznym, zwłaszcza w zakresie przedmiotów metodologicznych. Powinno to ułatwić kształcenie się tym studentom, którzy zachcą podjąć studia na uczelniach europejskich. Warto również podkreślić interdyscyplinarny zamysł specjalności, w żadnym stopniu jednak nie będący zamachem na integralność i suwerenność innych kierunków oraz specjalności w IFP.

1. BLOK JĘZYKOWY

A/ **Lektorat języka czeskiego** – roczny kurs językowy prowadzony przez natywnego wykładowcę, z możliwością kontynuowania w roku następnym. Celem kursu jest uzyskanie przez studenta umiejętności komunikacyjnych na poziomie B1 lub B2. Po ukończeniu kursu student może uzyskać zaświadczenie o poziomie nabytych umiejętności.

B/ **Język i kultura rosyjska** – wykład z elementami konwersatorium prowadzony przez natywnego wykładowcę, wprowadzający do historii kultury rosyjskiej i problematyki współczesnego języka rosyjskiego.

2. BLOK HISTORYCZNOLITERACKI

A/ **Historia literatury czeskiej i słowackiej** – wykład i konwersatorium poświęcone dziejom literatury czeskiej i słowackiej.

B/ **Literatury Europy Środkowej – warsztaty komparatystyczne** – zajęcia poświęcone analizie utworów pochodzących z nowożytnej literatury polskiej, czeskiej, słowackiej, rumuńskiej, węgierskiej, serbołużycyjskiej w ujęciu porównawczym

C/ **Literatury Europy Wschodniej – warsztaty komparatystyczne** – zajęcia poświęcone analizie utworów pochodzących z nowożytnej literatury ukraińskiej, białoruskiej, rosyjskiej, litewskiej w ujęciu porównawczym.

3. BLOK TEORETYCZNOLITERACKI

A/ **Teorie komparatystyki literackiej i kulturowej** – wykład poświęcony prezentacji licznych koncepcji teoretycznych oraz sporów we współczesnej komparatystyce literaturoznawczej i kulturowej.

4. BLOK KULTUROLOGICZNY

A/ **Kino i teatr Europy Środkowo-Wschodniej** – przegląd najważniejszych zjawisk w ujęciu zarówno historycznym jak i współczesnym. Możliwe wykłady i konwersatoria z udziałem gości zagranicznych w latach 2004-2006.

B/ **Kultura muzyczna Europy Środkowej-Wschodniej** – wykład z elementami konwersatorium poświęcony dziejom muzyki klasycznej i ludowej w powiązaniu z historią kultury regionu.

C/ **Interferencja i komunikacja międzykulturowa** – wykład i konwersatorium poświęcone problematyce pogranicz, kresowości, konfliktów kulturowych, zjawiskom przepływu, rywalizacji kulturowej, problemom postkolonializmu, globalizacji, kulturowym implikacjom postmodernizmu.

Profil absolwenta specjalności

Absolwent filologii polskiej o specjalności komparatystycznej powinien posiadać znajomość literatury i kultury regionu Europy Środkowo-Wschodniej, poznać podstawy języka zachodniosłowiańskiego (czeski) oraz orientować się w labiryncie współczesnego dyskursu naukowego, w poważnej części nastawionego na badania porównawcze oraz interdyscyplinarne. Zawartość programowa specjalności mogłaby też ułatwić studentom polonistyki studiowanie innych dziedzin humanistyki (np. kulturoznawstwo). Warto też zauważyć, że, jak dotąd, żadna polonistyka krajowa nie zdecydowała się na wdrożenie podobnej specjalności.

Informujemy, że zajęcia specjalności komparatystycznej są otwarte dla wszystkich studentów z WFPiK na zasadach fakultetu. Zapraszamy do uczestniczenia.

I rok, 1 semestr

Nazwa przedmiotu	Język czeski	Literatury Europy Środkowej – warsztaty komparatystyczne	Teorie komparatystyki literackiej i kulturowej
Ilość godzin	30 K	30 K	30 K
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	Zaliczenie z oceną	Egzamin
Punkty ECTS	2 ECTS	2 ECTS	3 ECTS

Razem 7 ECTS**I rok 2 semestr**

Nazwa przedmiotu	Język czeski	Hist. lit. czeskiej i słowackiej	Literatury Europy Wschodniej – warsztaty	Kino i teatr Europy Środkowo-Wschodniej
Ilość godzin	30 K	30 W+K	30 K	30 K
Forma zaliczenia	Egzamin	Zaliczenie z oceną	Egzamin	Zaliczenie z oceną
Punkty ECTS	2 ECTS	2 ECTS	2 ECTS	2 ECTS

Razem 8 ECTS**II rok 1 semestr**

Nazwa przedmiotu	Kultura muzyczna Europy Środkowo-Wschodniej	Interferencja i komunikacja międzykulturowa	Język i kultura rosyjska
Ilość godzin	30 W+K	30 W+K	30 K
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną	Egzamin	Zaliczenie z oceną
Punkty ECTS	4 ECTS	5 ECTS	3 ECTS

Razem 12 ECTS**II rok, 2 semestr**

Nazwa przedmiotu	Język i kultura rosyjska		
Ilość godzin	30 K		
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną		
Punkty ECTS	3 ECTS		

Razem 3 ECTS**Łącznie: 30 punktów ECTS; godzin 330**

SPECJALNOŚĆ KRYTYKA I PRAKTYKA LITERACKA

Przeznaczenie: słuchacze na Wydziale Filologii Polskiej i Klasycznej UAM oraz studenci wszystkich kierunków humanistycznych zainteresowani historią, teorią i praktyką krytycznoliteracką.

Forma zajęć i suma godzin: wykłady (5 x 30 godz.; ćwiczenia/ warsztaty 6 x 30 godz. = 330 godzin)

Cele specjalności:

1) **dostarczenie wiedzy** z zakresu: a) historii krytyki literackiej od oświecenia do początków XXI wieku; b) retoryki; c) antropologii kultury współczesnej; d) socjologii kultury; e) estetyki; f) komparatystki literackiej (ze szczególnym uwzględnieniem kultur środkowoeuropejskich, graniczących z kulturą polską).

2) **wykształcenie umiejętności:** a) pisania podstawowych form krytycznoliterackich (recenzja, felieton, głos w dyskusji, rekomendacja, nota wydawnicza, debata redakcyjna); b) korygowania i redagowania tekstów; c) redagowania i komponowania pisma krytycznoliterackiego; d) prezentowania kultury w mediach innych niż magazyn krytycznoliteracki (telewizja, radio); e) analizowania wystąpień publicznych pod kątem skuteczności perswazyjnej; f) analizowania przejawów kultury współczesnej ze względu na ich umiejscowienie w procesach komunikacyjnych; g) analizowania przejawów kultury współczesnej jako nośników zróżnicowanych wizerunków antropologicznych; h) analizowania i percepcji kultury współczesnej w odniesieniu do zróżnicowanych estetyk; i) wyodrębniania treści sporu i uczestniczenia w debatach kulturowych; j) sytuowania kultury polskiej w kontekście kultur „sąsiedzkich” i w kontekście kultury europejskiej.

Formy zaliczenia: dwa egzaminy (Historia krytyki literackiej; Wybrane problemy estetyki współczesnej) oraz zaliczenia na podstawie wymogów formułowanych przez poszczególne osoby prowadzące dany przedmiot

Praktyki: praktyka w redakcji pisma (dwa tygodnie), praktyka w redakcji kulturalnej radia (dwa tygodnie), praktyka w redakcji kulturalnej stacji telewizyjnej (dwa tygodnie)

I rok 1 (1) semestr

Lp.	Przedmioty	godz.	ECTS	wyk.	ćw.	zal.	egz.
1.	Retoryka	30	1	x		x	
2.	Formy krytycznoliterackie	30	3		x	x	
3.	Globalizacja i literatura	30	2		x	x	
	Razem	90	6				-

I rok 2 (2) semestr

Lp.	Przedmioty	godz.	ECTS	wyk.	ćw.	zal.	egz.
1.	Estetyka	30	2	x			x
2.	Warsztaty – krytyka literacka w sieci	30	4		x	x	
3.	Agon krytycznoliteracki	30	3		x	x	
	Razem	90	9				1

II rok 1 (3) semestr

Lp.	Przedmioty	godz.	ECTS	wyk.	ćw.	zal.	egz.
1.	Historia krytyki literackiej	30	2	x			x
2.	Antropologia kultury	30	3		x	x	
3.	Projektowanie literatury	30	5		x	x	
	Razem	90	10				1

II rok 2 (4) semestr

Lp.	Przedmioty	godz.	ECTS	wyk.	ćw.	zal.	egz.
1.	Teoria mediów	30	1	x		x	
2.	Warsztaty krytycznoliterackie – redagowanie czasopisma	30	4		x	x	
	Razem	60	5				-

Razem: 330 godz., 2 egz., 30 ECTS

SPECJALNOŚĆ – EDYTORSTWO NAUKOWE

Absolwent studiów drugiego stopnia filologii polskiej ze specjalizacją edytorstwo naukowe dysponuje umiejętnościami zawodowymi polonisty poszerzonymi o teoretyczne i praktyczne zagadnienia pracy wydawcy utworów literackich, zarówno literatury współczesnej, jak i literatury okresów dawniejszych. Ma niezbędną wiedzę historyczną z zakresu historii książki i bibliotek, szeregu nauk pomocniczych edytorstwa (m.in. dzieje pisma, paleografia, bibliologia, genealogia, heraldyka) i biografistyki. Absolwent specjalności zna najwybitniejsze osiągnięcia polskiego edytorstwa literackiego, rozpoznaje podstawowe standardy i wymagania stawiane edycjom krytycznym, dysponuje wiedzą z zakresu tekstologicznej analizy rękopisów i druków. Jest przygotowany do podejmowania prac wydawniczych obejmujących dokumentarną analizę tekstów, opracowanie tekstu głównego, sporządzanie aparatu krytycznego, przygotowanie redakcyjne publikacji, również publikacji elektronicznych. Ma przygotowanie do pracy zawodowej w instytucjach naukowych i wydawniczych zajmujących się opracowywaniem i upowszechnianiem twórczości literackiej.

Liczba godzin – 330

Punkty ECTS – 30

I rok, (1) semestr

Lp.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Historia książki i bibliotek	30	3	x			x
2.	Nauki pomocnicze edytorstwa	15	1	x		x	
3.	Estetyka książki	15	1	x		x	
4.	Opracowanie redakcyjne publikacji	30	2		x	x	
	Razem	90	7	3	1	3	1

I rok, (2) semestr

Lp.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Tekstologia i edytorstwo naukowe	30	3	x			x
2.	Warsztaty edytorskie (XV–XVIII w.)	30	2		x	x	
3.	Biografistyka w pracy edytora	30	2	x		x	
4.	Przygotowanie i dystrybucja publikacji elektronicznych	15	1	x		x	
	Razem	105	8	3	1	3	1

II rok, (1) semestr

Lp.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Warsztaty edytorskie (XIX–XX w.)	30	2		x		
2.	Projektowanie graficzne	30	2		warsz.	x	
3.	Edytorstwo praktyczne	30	2		warsz.	x	
4.	Organizacja i zarządzanie w wydawnictwie	15	1	x		x	
	Razem	105	7	1	4	3	0

II rok, (2) semestr

Lp.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Warsztaty edytorskie (XIX–XX w.)	15	4		x	x	
2.	Działalność wydawnicza w polskim i unijnym systemie prawnym	15	1	x			
	Razem	30	5	1	1	1	0

Student zobowiązany jest do odbycia praktyki zawodowej w wydawnictwach: 2 tygodnie (40 godzin – 3 p. ECTS).

Warsztaty edytorskie kończą się zaliczeniem na stopień.

Opis przedmiotów

W wykładzie **Historii książki i bibliotek** kładzie się nacisk na dzieje bibliotek (i archiwów) w XIX i XX wieku.

Wykład **Nauki pomocnicze edytorstwa** obejmuje m.in. następujące dziedziny w różnym zakresie: dzieje pisma, paleografia łacińska i polska, neografia, cyrylica, pismo gotyckie, elementy grafologii, chronologia, bibliologia historyczna (kodykologia, morfologia książki drukowanej, oprawa, filigranistyka), znaki własnościowe w książce (pieczęcie, ekslibrisy, superexlibrisy), genealogia, heraldyka, dyplomatyka itp.

Wykład z **Estetyki książki** koncentruje się wokół zagadnienia postrzegania książki jako obiektu dostarczającego konkretnych wrażeń estetycznych. Studenci zapoznają się z dziejami zdobnictwa książkowego (zarówno dawnego, jak i współczesnego), uczą się rozpoznawać oraz oceniać elementy składowe książki, odkrywać łączące je relacje oraz ich wpływ na obraz książki jako całości. Wykład obejmuje także zagadnienia szczegółowe, m.in.: nurt *beautiful book, livres d'artistes* (w tym również polskie CdA i doroczne wystawy „Sztuka książki”), polska szkoła ilustracji oraz ilustratorstwo książek dla dzieci.

Opracowanie redakcyjne publikacji obejmuje elementy redakcji merytorycznej, adiustację językową, opracowanie edytorskie i redakcję składu. Na zajęciach przedstawione zostaną: technika pracy redakcyjnej (opracowanie założeń redakcyjnych) oraz sposoby opracowania części składowych książki. Poszczególne etapy opracowania redakcyjnego (od maszynopisu do książki) zaprezentowane zostaną na przykładzie konkretnego tekstu naukowego.

Wykład z **Tekstologii i edytorstwa naukowego** zapoznaje studentów z następującymi zagadnieniami: istota wydania krytycznego; ustalenie zasad opracowania tekstu, zasada wierności jego autentycznej postaci językowej i woli autorskiej; podstawowe przypadki pracy tekstologicznej (w zależności od rodzaju i ilości dostępnych przekazów tekstu); praca nad tekstem: technika kolacjonowania przekazów, rejestracja odmian tekstu wobec przyjętej podstawy; zasady poprawiania błędów tekstu, ich najważniejsze źródła i typy; istota emendacji i koniektur, granice ich dopuszczalności.

Ćwiczenia **Warsztaty edytorskie** mają charakter ściśle praktyczny i kończą się próbą sporządzenia samodzielnej edycji przez każdego studenta. Zajęcia prowadzone są w następującej kolejności: semestr 2 teksty średniowieczne oraz teksty drukowane do końca XVIII; semestry 3 i 4 teksty dziewiętnastowieczne i dwudziestowieczne; prowadzący zajęcia w każdym semestrze zobowiązany jest omówić „księgozbiór podręczny edytora” potrzebny w pracy nad tekstem w danym okresie.

Wykład **Biografistyka w pracy edytora** obejmuje m.in. zagadnienia: biografia pisarza i proces historycznoliteracki; metodologiczne zagadnienia badań biograficznych (rodzaje źródeł, biograf – twórczość – dzieło); biografia pisarza i jego dzieło; biografia jako kontekst; biografia jako gatunek; literackie i naukowe formy biografii. Problemy biografistyki literackiej zostaną zaprezentowane z perspektywy pracy edytora i procedur analizy tekstologicznej, takich jak problem autorstwa, atrybucja tekstu, krytyka wewnętrzna i krytyka zewnętrzna tekstu.

Warsztaty **Edytorstwa praktycznego** mają rozwijać umiejętności absolwentów specjalności edytorskiej zdobyte na pierwszym stopniu kształcenia i przybliżyć nowym studentom zagadnienia redakcyjne, graficzne i produkcyjne, związane z produkcją książki. W ramach prac redakcyjnych studenci wykonają pełne opracowanie jednej publikacji naukowej (lub edycji krytycznej) z aparatem krytycznym (wstępem, bibliografią, przypisami, indeksem) oraz adiustacją merytoryczną, językową i techniczną. Następnie tę samą pracę przygotują komputerowo do druku. Zajęcia zakończą się wizytą w drukarni i oceną projektu przygotowanego indywidualnie przez studentów w formie maszynopisu redakcyjnego i dokumentu w programie DTP.

Przygotowanie i dystrybucja publikacji elektronicznych zapozna słuchaczy z komputerowym opracowaniem publikacji, tworzeniem i udostępnianiem cyfrowych repozytoriów oraz z rynkiem książki elektronicznej. Wykład obejmuje różnice i podobieństwa w przygotowaniu publikacji naukowych (wydań krytycznych) do druku tradycyjnego oraz rozpowszechniania w postaci elektronicznej. Szczególny nacisk zostanie położony na wskazanie możliwości edycyjnych różnych formatów otwartych (np. HTML) i zamkniętych (np. PDF, DJV) w procesie budowy aparatu krytycznego. Zostaną zaprezentowane i przeanalizowane wybrane elektroniczne edycje literackie i edukacyjne, ze względu na funkcjonalność zastosowanych w nich technik informatycznych. Omówione będą również istniejące kolekcje publikacji cyfrowych (np. WBC, PBI) w aspekcie technicznym, prawnym, finansowym oraz użytkowym.

Organizacja i zarządzanie w wydawnictwie zapoznaje z różnymi formami prawnymi, finansowymi oraz organizacyjnymi prowadzenia działalności wydawniczej. W trakcie wykładu zostaną przedstawione sposoby organizowania procesu wydawniczego w różnych strukturach prawnofinansowych: 1) SOHO (*Small Office Home Office*) – indywidualna działalność gospodarcza i system kooperacji z podwykonawcami, 2) inplant – wydzielone w ramach dużej firmy wydawnictwo bez osobowości prawnej i samodzielności finansowej, 3) organizacja dużego wydawnictwa, działającego jako spółka cywilna, spółka z o.o. oraz spółka akcyjna.

Projektowanie graficzne ma kształcić umiejętności posługiwania się aplikacjami graficznymi w przygotowaniu publikacji. W ramach ćwiczeń studenci zapoznają się z programami do tworzenia grafiki wektorowej oraz ugruntują swoje umiejętności w posługiwaniu się aplikacjami do obróbki grafiki rastrowej. Zaliczenie zajęć będzie polegało na samodzielnym przygotowaniu materiałów do wydawniczej kampanii reklamowej: plakatu, ulotki, projektu reklamy prasowej lub internetowej.

Wykład **Działalność wydawnicza w polskim i unijnym w systemie prawnym** ma na celu zapoznanie studentów z polskimi i europejskimi przepisami prawa autorskiego, patentowego, handlowego i finansowego. Wskazanie możliwości pozyskania i sposobu rozliczania dotacji na działalność wydawniczą. Wykład prezentuje aktualny stan prawa polskiego i unijnego w zakresie prowadzenia działalności wydawniczej i obrotu książką tradycyjną oraz sprzedaży informacji w postaci elektronicznej (np. płatnego dostępu do wortalu informacyjnych). Wskazane zostaną potencjalne źródła dofinansowania działalności wydawniczej oraz dystrybucji informacji. Objąsni one będą zasady wnioskowania o środki z funduszy unijnych.

SPECJALNOŚĆ – KULTURA MEDIÓW CYFROWYCH

I rok, 1. semestr

L p.	Przedmioty	Godz.	ECTS	Wyk.	Ćw.	Zal.	Egz.
1.	Teorie i praktyki komunikacyjne	30	3	X		X	
2.	Poetyka i estetyka nowych mediów	30	2		X	X	
3.	Medialno-techniczne podstawy kultury	30	2		X		X

7

I rok, 2. semestr

L p.	Przedmioty	Godz.	ECTS	Wyk.	Ćw.	Zal.	Egz.
1.	Genealogia mediów cyfrowych	30	3		X	X	
2.	Historia reprezentacji	30	3		X		X
3.	Korespondencja sztuk w cyberkulturze	30	2		X	X	

8

II rok, 3. semestr

L p.	Przedmioty	Godz.	ECTS	Wyk.	Ćw.	Zal.	Egz.
1.	Optimalizacja kompetencji językowych	30	3		Warsztaty	X	
2.	Kultura komunikacji w mediach cyfrowych	30	3		X		X
3.	Storytelling	30	3		X	X	

9

II rok, 4. semestr

L p.	Przedmioty	Godz.	ECTS	Wyk.	Ćw.	Zal.	Egz.
1.	Elementy etyki mediów	30	3		X	X	
2.	Gry w kulturze	30	3		X	X	

6

Praktyki zawodowe w wymiarze 90 godzin.

SPECJALNOŚĆ ESTETYCZNA

strona internetowa: www.performlit.amu.edu.pl

e-mail: perflit@amu.edu.pl

Sylwetka absolwenta

krytyk sztuki, dramaturg teatru, sztuki, kultury, krytyk artystyczny

Idea

Specjalność ma na celu pokazanie estetycznych aspektów współczesności – od podstawowych kategorii estetycznych poczynając, poprzez estetykę teatru, performansu, literatury, filmu, na estetyce przestrzeni i zmysłów kończąc. Obok tych kluczowych zagadnień oferuje również konkretne umiejętności z zakresu badań

estetycznych, pisarstwa, arteterapii, kuratorstwa oraz dramaturgii sztuki i krytyki kultury. Program stanowi połączenie wiedzy teoretycznej i praktyki warsztatowej, które dostarczają wielu podstawowych narzędzi niezbędnych przyszłemu krytykowi sztuki czy dramaturgowi szeroko pojętej kultury.

330 godz., 30 ECTS

I rok 1 semestr

Lp.	Przedmioty specjalizacyjne	godz	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	WARSZTAT BADAŃ ESTETYCZNYCH	30	3		x	x	x
2.	SZTUKA WSPÓŁCZESNA – modele odbioru	30	2		x	x	
3.	ESTETYKA LITERACKA	30	2	x		x	
	Łącznie godzin	90	7				

I rok 2 semestr

Lp.	Przedmioty specjalizacyjne	godz	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	ESTETYKA PRZESTRZENI	30	3		x	x	x
2.	ARTETERAPIA	30	2		x	x	
3.	ESTETYKA ZMYŚLÓW	30	3		x	x	
	Łącznie godzin	90	8				

II rok 1 semestr

Lp.	Przedmioty specjalizacyjne	godz	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1	ESTETYKA FILMU i MEDIÓW INTERAKTYWNYCH	30	3		x	x	
2	WARSZTAT KRYTYCZNY	30	3		x	x	
	DRAMATURGIA SZTUKI	30	3		x	x	
	Łącznie godzin	90	9				

II rok 2 semestr

Lp.	Przedmioty specjalizacyjne	godz	ECTS	wykl.	ćwicz.	Zal.	egz.
1.	WARSZTAT LITERACKI (PRZYJEMNOŚĆ TEKSTU)	30	3		x	x	
2.	KURATORSTWO LITERATURY, SZTUKI i TEATRU	30	3		x	x	
	Łącznie godzin	60	6				

Praktyki 50 godz. w muzeach, teatrach, wydawnictwach, redakcjach, telewizji, ośrodkach i studiach kultury itp.

Strona specjalizacji: www.performlit.amu.edu.pl

SPECJALNOŚĆ LOGOPEDYCZNA

I rok, semestr 1

L.p.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Podstawy rehabilitacji głosu	30	2	x	warszt.	z oceną	
2.	Podstawy neuroanatomii	30	2	x		z oceną	
3.	Diagnoza i terapia afazji u osób dorosłych	30	3	x	warszt.		x
4.	Psychiatria z elementami geriatrii	30	2	x		z oceną	
Razem		120	9	4	2	3	1

I rok, semestr 2

L.p.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Diagnoza i terapia dyzartrii	30	2	x	warszt.		x
2.	Podstawy psycholingwistyki	15	1		ćw.	z oceną	
3.	Dyskurs jako struktura i proces (norma i zaburzenia – dyspragmatyzm)	15	1		warszt.	z oceną	
4.	Wczesna interwencja logopedyczna	30	3	x	warszt.		x
Razem		90	7	1	4	2	2

II rok, semestr 1

L.p.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Rehabilitacja mowy niesłyszących, niedosłyszących i niewidomych (surdologopedia)	30	3		warszt.		x
2.	Wczesna interwencja terapeutyczna	15	1		warszt.	z oceną	
3.	Diagnoza i terapia jąkania	30	3		warszt.		x
4.	Komunikacja z uwzględnieniem AAC	30	2		warszt.	z oceną	
Razem		105	9		4	2	2

II rok, semestr 2

L.p.	Nazwa przedmiotu	godz.	ECTS	wykl.	ćwicz.	zal.	egz.
1.	Laboratorium logopedyczne	30	2		laborat.	z oceną	
2.	Warsztat logopedy	15	1		x	z oceną	
Razem		45	3		2	2	

360 godzin + 60 godzin praktyk (diagnoza i terapia logopedyczna oraz zajęcia opiekuńczo-wychowawcze) = 420 (28 ECTS) + 2 ECTS za praktykę = 30 ECTS

Opisy przedmiotów

I rok, 1 sem.

Podstawy rehabilitacji głosu

Zajęcia o charakterze wykładu i warsztatów, których celem jest zapoznanie studenta z procesami neurologicznymi wpływającymi na czynność fonacyjną, połykanie i przepływ powietrza przez krtani. Dzięki tej wiedzy student będzie mógł podjąć się rehabilitacji osób z dysfonią porażenną, dysfonią po udarze mózgu, dysfonią spastyczną, dyzartronią oraz osób po laryngektomii. W toku warsztatów student zostanie wyposażony w podstawowe umiejętności w zakresie ćwiczeń rehabilitacyjnych dysfonii neurogennych oraz po chirurgicznym leczeniu zmian nowotworowych krtani.

Podstawy neuroanatomii

Wykład poświęcony anatomii układu nerwowego człowieka od strony morfologicznej i czynnościowej. W jego toku scharakteryzowane zostaną jednostki strukturalne i czynnościowe typu: neurony, receptory, synapsy, neuroprzekazniki, tkanka glejowa. Omówiony zostanie także czynnościowy (wegetatywny i somatyczny) oraz topograficzny podział układu nerwowego (ośrodkowy i obwodowy) wraz z opisem struktury mózgowia i poszczególnych nerwów czaszkowych, rdzeniowych i pnia współczulnego.

Diagnoza i terapia afazji u osób dorosłych

Zajęcia o charakterze wykładowym i warsztatowym poświęcone językowym wykładnikom mowy afatycznej. Ich celem jest charakterystyka przyczyn występowania afazji oraz przybliżenie studentowi najnowszych sposobów wyodrębniania rodzajów afazji. Istotnym elementem zajęć jest filmowa ilustracja poszczególnych typów afazji, zarówno o podłożu korowym, jak i podkorowym. Zajęcia mają także przygotować studenta do udzielania konstruktywnych porad rodzinie chorego na afazję. Student podczas zajęć nabywa umiejętności diagnozowania różnicowego, wyodrębniania zaburzeń afatycznych, dyzartrycznych, prognostycznych oraz zaburzeń mowy o podłożu psychogennym.

Psychiatria z elementami geriatrii

Wykład poświęcony zagadnieniom psychiatrycznym leżącym u podstaw różnego rodzaju deficytów języka i mowy. Jego główna część poświęcona będzie tzw. logoneurozom, czyli schorzeniom, w których dominują objawy czynnościowe pod postacią zaburzeń mowy u dzieci i dorosłych. Obejmują one zaburzenia z zakresu rozwoju mowy u małych dzieci, zmiany w jakości produkowanej mowy oraz deficyty dotyczące rozumienia mowy i precyzji jej percepcji. Podczas wykładu zostaną omówione takie zjawiska, jak: mutyzm, historyczne zaburzenia głosu i mowy, logofobie, logostenia, dysfonia spastyczna, logoneurotyczne zaburzenia rozumienia mowy. Charakterystyce poddane będą także różne rodzaje otępień oraz depresja poudarowa.

I rok, 2 sem.

Diagnoza i terapia dyzartrii

Zajęcia wykładowe i warsztatowe, w trakcie których student zapozna się z charakterem zaburzeń dyzartrycznych, spowodowanych uszkodzeniem ośrodków i dróg unerwiających aparat mówienia. Spotkania te będą poświęcone dokładnemu omówieniu przyczyn występowania tego rodzaju zaburzeń oraz ich specyfiki, a także wskazaniu sposobów ich wyodrębniania i różnicowania z innymi, podobnymi do nich zaburzeniami. Istotnym materiałem pomocniczym będą nagrania ilustrujące konkretne przypadki dyzartrii oraz anartrii. Student będzie miał ponadto możliwość zapoznać się z najnowszymi metodami prowadzenia terapii dyzartrii, zarówno wśród pacjentów dorosłych, jak też i u dzieci. Zajęcia te mają przygotować studenta do indywidualnej pracy z chorymi oraz do postępowania w kontaktach z ich rodzinami.

Podstawy psycholingwistyki

Ćwiczenia poświęcone podstawowym pojęciom z zakresu psycholingwistyki, kompetencji językowej i komunikacyjnej w ujęciu I. Kurcz, uniwersalnej gramatyce i teorii umysłu. Student pozna w trakcie kursu najnowsze teorie na temat pochodzenia języka naturalnego, neurofizjologicznych podstaw języka, neurobiologicznych podstaw komunikacji niewerbalnej oraz bilingwizmu w ujęciu logopedycznym i psycholingwistycznym.

Dyskurs jako struktura i jako proces (norma i zaburzenia – dyspragmatyzm)

Warsztaty mają za zadanie przybliżyć studentom pojęcie dyskursu, jego typy (m.in. konwersacyjny, narracyjny, proceduralny) i metody analizy w tzw. normie. Druga część warsztatów poświęcona jest analizie dyskursów patologicznych (schizofatycznych i pragmatycznych) oraz sposobom ich jakościowej i ilościowej oceny (por. Skala Oceny Myślenia, Języka i Komunikacji; Krótka Skala Oceny Schizofazji-KSOS; RHLB-PL). Tu omówione zostaną neurobiologiczne podstawy zdolności tworzenia dyskursu oraz rodzaje zaburzeń występujących w obrazie dyspragmatyzmu.

Wczesna interwencja logopedyczna

Zajęcia o charakterze wykładowym i warsztatowym dotyczące wczesnego wspomaganie rozwoju mowy dzieci do 3. roku życia. Istotny element ćwiczeń stanowić będzie diagnostyka niemowlęcego narządu artykulacyjnego (w tym ocena warunków anatomicznych w obrębie twarzy i jamy ustnej oraz ważnych dla rozwoju mowy odruchów orofacialnych). Na zajęciach zaprezentowane zostaną narzędzia wykorzystywane do badań, czyli karty badań mowy E. Stecko, A. Łady, J. Cieszyńskiej i M. Korendo, M. Machoś, Monachijskiej Funkcjonalnej Diagnostyki Rozwojowej. Student pozna m.in. sposoby prawidłowego karmienia naturalnego i sztucznego (pozycje oraz formy karmienia – kubki, butelki, smoczki), podstawy masażu wnętrza jamy ustnej i masażu ustno-twarzowego. Zajęcia mają na celu przygotowanie przyszłego terapeuty do udzielenia pomocy logopedycznej dzieciom z deficytami rozwojowymi w okresie noworodkowym, niemowlęcym i żłobkowym.

II rok, 1 sem.

Rehabilitacja mowy niesłyszących, niedosłyszących i niewidomych (surdologopedia)

Przedmiot dotyczy problematyki kształcenia językowego osób niesłyszących, niedosłyszących oraz niewidomych. W czasie zajęć studenci poznają charakter zaburzeń mowy u osób z różnymi ubytkami słuchu, a także nauczą się przełamywania barier językowych i komunikacyjnych w kontaktach z osobami niesłyszącymi. Dowiedzą się, jakie metody wychowania językowego stosuje się obecnie w praktyce surdologopedycznej i surdopedagogicznej – podczas spotkań omówione zostaną najnowsze metody diagnostyki oraz rehabilitacji osób niesłyszących, niedosłyszących oraz niewidomych. Studenci biorący udział w zajęciach zapoznają się ponadto z trudnościami językowymi osób niesłyszących, słabosłyszących i niewidomych. Nabędą również umiejętność opisywania etapów budowania systemu językowego u osób niesłyszących.

Wczesna interwencja terapeutyczna

Zajęcia warsztatowe dotyczące stymulacji rozwoju małego dziecka od 3. do 6. roku życia. Celem terapii jest niwelowanie skutków zaburzeń powstałych w wyniku uszkodzeń okołoporodowych czy genetycznych. Student dowie się, jak świadomie organizować bodźce zewnętrzne, by kształtować u dziecka nowe umiejętności i utrwalac to, co już osiągnęło. Zajęcia pozwolą przyszłemu terapeutce stymulować rozwój motoryki dużej i małej, percepcji słuchowej i wzrokowej, mowy czy zachowań społeczno-emocjonalnych.

Diagnoza i terapia jąkania

Celem przedmiotu jest przekazanie studentom wiedzy dotyczącej teorii zaburzeń płynności mowy (etiologii, symptomów, definicji pojęć podstawowych) oraz wykształcenie praktycznych umiejętności w zakresie diagnozy jąkania, gielkotu i rozwojowej niepłynności mowy (RNM), a także podstaw terapii osób, u których występują zaburzenia płynności mowy. Student będzie posiadać wiedzę na temat objawów zaburzeń płynności mowy w przypadku jąkania, RNM i gielkotu. Będzie potrafił wskazać mechanizmy powstawania zaburzeń płynności mowy oraz będzie w stanie zaproponować stosowne procedury logopedyczne w przypadku gielkotu, jąkania i RNM. Celem warsztatów jest także ukazanie wybranych pomocy pedagogicznych i terapeutycznych (m.in. Adamczyka, Chęćka, van Ripera, Tarnowskiego). Zajęcia mają przygotować studentów do przeprowadzenia terapii jąkania z zastosowaniem poznanych metod i technik terapeutycznych.

Komunikacja z uwzględnieniem AAC

Zajęcia warsztatowe poświęcone alternatywnym i wspomagającym metodom komunikacji. Ich celem jest zapoznanie studenta z metodami zastępującymi mowę (język migowy, system komunikacji symbolicznej Bliss, system PCS, system Makaton, alfabet palcowy, alfabet kreślony na dłoni), jak i wspomagającym komunikowanie się za pomocą mowy (piktogramy, gestykulacja wspomagająca, system językowo-migowy, fonogesty).

II rok, 2 sem.

Laboratorium logopedyczne

Celem zajęć jest analiza prezentowanych zaburzeń mowy i języka u osób nagranych na wideo. Uczestnik laboratorium ma za zadanie postawić na podstawie odpowiednio przygotowanych przez prowadzącego fragmentów nagrania diagnozę logopedyczną. Powinien także nakreślić program dalszej rehabilitacji zaobserwowanych deficytów językowych.

Warsztat logopedy

Zajęcia o charakterze warsztatowym, zapoznające studenta z możliwościami wykorzystania programów komputerowych w profilaktyce, diagnozie i terapii logopedycznej. W trakcie tych spotkań omówione zostaną najnowsze i najlepsze programy multimedialne, które mogą być pomocnym narzędziem na wszystkich etapach pracy terapeutycznej, w czasie rehabilitacji różnych zaburzeń mowy i języka, np. opóźnionego rozwoju mowy, dyslalii, dyzartrii, afazji, jąkania, zaburzeń głosu. Przedstawione zostaną również możliwości, jakie niesie ze sobą Internet, przede wszystkim w zdobywaniu informacji, które: wzbogacają warsztat logopedy, ułatwiają prowadzenie terapii oraz pomagają w doskonaleniu umiejętności zawodowych (wszelkie informacje o kursach, szkoleniach czy konferencjach).

Wybór danej specjalności nie determinuje wyboru seminarium magisterskiego.